

TROMSØ - STUDENTENES ORGAN - 9. ÅRGANG - NR. 9.

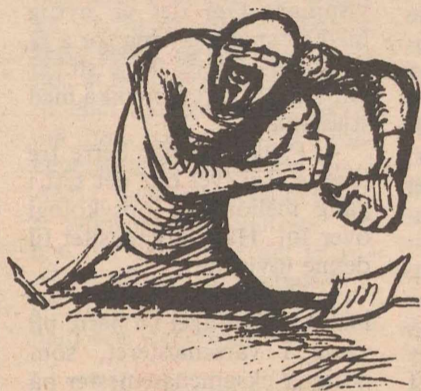
26. NOVEMBER - 1984.

UTROPIA

Russisk - Ikke bare for spioner

s. 4

Hvordan går
det med

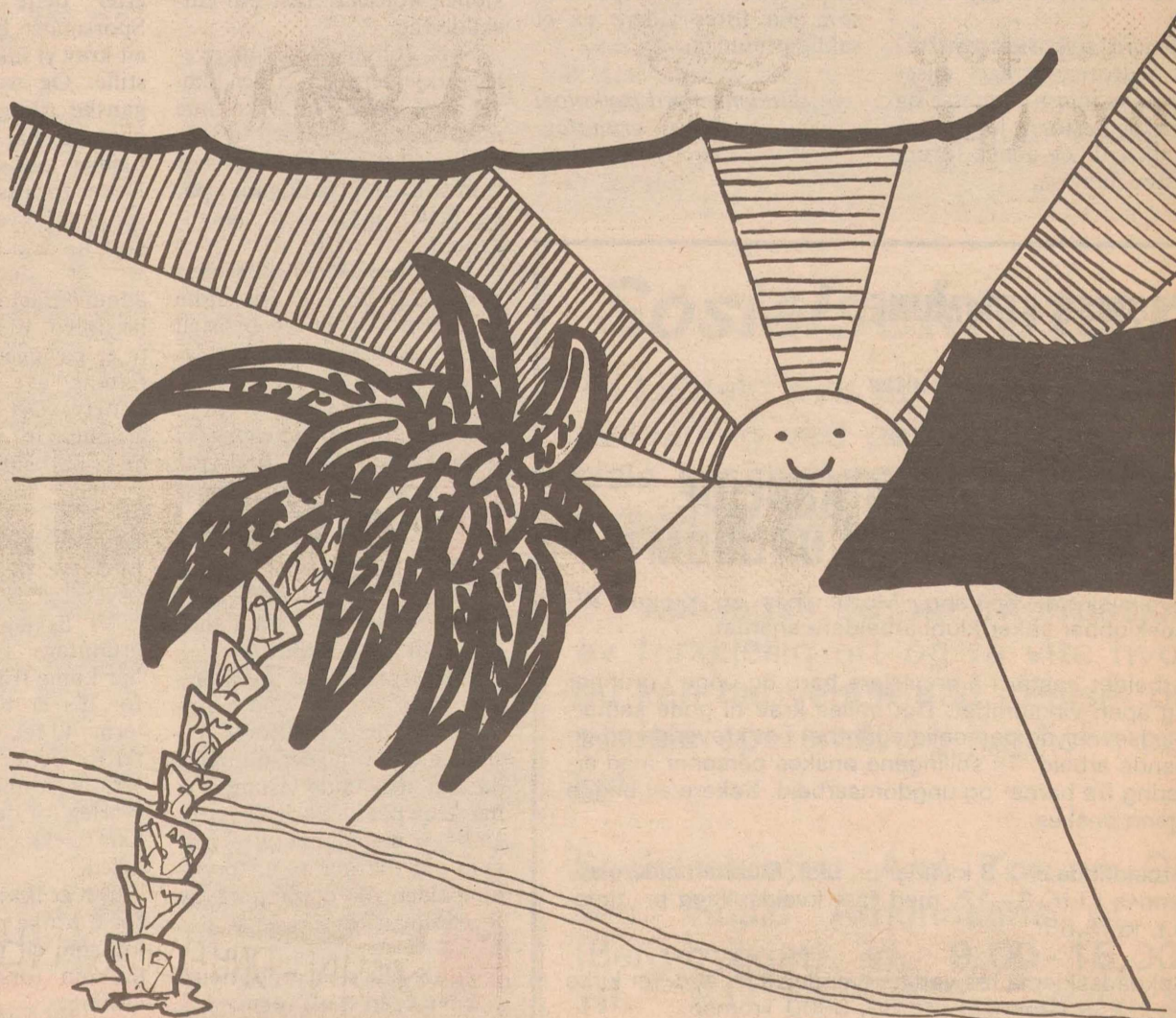
HAM? s. 6

Nei til kontorbikkjer!

s. 3

Utropia på Sicilia

s. 5

©Bare Mafioso

LEIAR

OPPSVING

UTROPIA er meget glad for oppsvinget i studentaktivitetene i høst. Tidligere har det vist seg mulig å bygge opp sosiale aktiviteter, som revy, UKA og Studenthuset.

Nå har tida også kommet for de «tyngre» aktiviteter; studentpolitikken. Oppslutninga om hovedallmøtene i høst har vist at vi ikke finner oss i hva som helst fra våre to hovedfiender: Nedskjæringspolitikken og Passivitetsspøkelset. Begge har herjet stygt de siste åra. Vi har to alternative måter å ragere på overfor innstramminger: Enten å godta harde kår, og lese desto mer.

— Leser du femten vekttall pr. semester, uten å stikke nesa opp fra bøkene, har du ufarliggjort deg selv.

Det andre alternativet er å slåss mot forsureninga fra Lånkassa og uforstanden fra regjeringa, og da trengs aktivitet. Derfor blir vi glade, i all vår enfoldighet, når aktiviteten øker, når Studentutvalget slipper å stille som eneste deltager på for eksempel Hovedallmøtet.

Eller når folk virkelig bruker UTROPIA til noe mer enn det-dere-veit.

Lykke til på eksamen, og God Jul!

Forholdene på psykologi

Forholdene på psykologi grunnfag er mer nyansert enn Johnny Asks beskrivelse gir inntrykk av. Bildet som kommer fram er en ikke-dialog mellom studenter og lærere. En slik situasjon er ukjent for oss. En videre diskusjon av forhold vedrørende faget anser vi være av intern interesse og vi ønsker derfor å legge evalueringen til et annet forum enn studentavisa.

Vi ønsker ikke at psykologi grunnfag skal brukes som et billig poeng i en prinsipiell debatt om forskning og undervisning. Vi mener imidlertid at artikkelen reiser viktige spørsmål som må føres videre på et saklig grunnlag.

Studenter ved psykologi grunnfag.

TROMSØ KOMMUNE

avd. for kirke og kultur

LYST TIL Å ARBEIDE MED BARN OG UNGDOM?

Kvaløysletta, Solvang, Mortensnes og Kroken fritidsklubber søker klubbarbeidere snarest.

Arbeidet består i å engasjere barn og unge i grupper og åpen virksomhet. Det stilles krav til gode samarbeidsevner og personlig egnethet i et krevende og givende arbeid. Til stillingene ønskes personer med erfaring fra barne- og ungdomsarbeid. Søkere av begge kjønn ønskes.

Arbeidstida er 2-3 kvelder pr. uke. Klubbarbeidere avlønnes i l.tr. 8-12, med fast kveldstillegg pr. time, p.t. kr. 5,65.

Søknadsskjema fås ved henvendelse til: avd. for kirke og kultur, Grønnegt. 78/80, 9000 Tromsø. Tlf. 88050.

Nærmere opplysninger om stillingene fås ved henvendelse til fritidslederne, telefon: 85890/81207.

TROMSØ-STUDENTENES ORGAN

9. årgang - Nr. 9 - 26. Nov. 1984

I redaksjonen:
Bent Are Jensen
Kurt Haugli (ansv.)
Bjørn Brox
Ole Berthelsen
Harald Gjesvik (ansv.)

Adr.: Søndre Tollbugt. 7b, Tromsø
Tlf. 81 715. Møtetid torsd. kl.18-20
Studentavisa er organ for studentene ved U i Tromsø og kommer ut 2 ganger i månede
Redaksjonen er valgt på et uavhengig radik grunnlag.
Annonsepris: kr. 3,00 pr. spaltemm.
Trykt i 1600 eks.

INGEN NY SOS.ØK.-SAK PÅ PSYKOLOG

Lærarane på psykologi tar igjen mot den hand-saminga dei fekk i eit le-sar-brev i siste nummeret av Utopia. Ikkje med streik, riktignok, men med argument.

Det er professor Frode Jens Strømnes og amanuensis Frode Svartdal som tar saken opp med Utopia.

— Me meiner at forholda på Psykologi grunnfag ikkje er så dårlege som artikkelforfattaren vil ha det til. Han som skreiv dette går ikkje sjølv på psykologi, og me meiner han har eit feil inntrykk av faget. Me svarer på innlegget av di me ikkje kan gå med på at det blir spredt eit feil inntrykk av faget vårt.

— Det er berre fryd og gammen på psykologi grunnfag, då?

— Me er vel ikkje feilfrie. Men så lenge me ikkje har fått klager frå studentane, så kan me ikkje godta at det er så dårleg stelt på vårt fag. I hvert fall er det ikkje verre

hjá oss enn mange andre steder på ISV.

— Korleis veit de at studentane er nøgde?

— Me har hatt evaluering av undervisninga både i vår og i haust med spørreskjema, seier Frode Svartdal. Me har diskutert resultatet i lag med studentane, utan store motsetningar, og me vil drøfte undervisninga i haust med studentane med det første. Me har lagt inn mange forbedringar i opplegget for psykologi grunnfag til neste år. Det er bra at studentane kjem med reaksjonar på undervisninga. Om det er nyttig med eit spørreskjema for å få reaksjonar er eg ikkje sikker på. Det er betre å snakka med studentane.

— Psykologi har berre tre tilsette. Likevel blir det sett i gang mellomfag i psykologi over jul. Har de kapasitet til denne utvidelsen?

— Det meiner me at me har. Mellomfaget vil berre bli gjeve i vårsemesteret, som ikkje er eksamenssemester på grunnfaget. Me har tid til det ekstra arbeidet.

Kommentar til Johnny Aak

Vi vil først gi vår støtte til at problemet forskning og undervisning blir tatt opp. Det er viktig å få ein konstruktiv debatt om dette, men det er lite fruktbart dersom diskusjonen konsentrererast om ein-skilde fag.

Som Johnny Aaks angivelige «kjelder» ser vi det likevel som naudsynt å komme med ein kommentar. Vi står ikkje ved den måten han har framstilt opplysningane på, og heller ikkje den samanheng dei er sett i.

Johnny Aak bør dessutan passe seg for å framstille kantineprat som ei offisiell utsegn representativ for faget.

Så ei korrigerende opplysningane i artikkelen. Vi presiserer at det følgjande står vi personleg til ansvar for.

1. «To stykker driver med forskning som hovedbeskjeftigelse. Den ene i Finland, den andre i Trondheim».

Det er riktig at lærarane driv med forskning andre steder og at dette medfører reising, men vi meiner likevel å ha fått den undervisninga vi har krav på. Det kritikkverdige ligg i manglande informasjon og flytting av undervisningstider og opphoping av forelesingar.

2. «Evalueringsrapporten er havna i en skuff uten at lærerne har orka å vurdere den». Vi reknar med at den evalueringa vi leverte etter vårsemesteret er blitt lesen, men vi meiner å ha fått liten respons på denne.

3. «To av tre lærere har ikke levert timeplan.»

Nei, det stemmer at vi frå desse to ikkje har fått nokon oversikt over forelesningsrekker sjølv om vi har spurt etter dette fleire gonger. Spørsmålet blir om dette er eit krav vi faktisk har rett til å stille. Og som Johnny Aak ganske riktig påpeiker «studentene har ikke blitt informert om sine rettigheter». Det er for oss framleis eit ope spørsmål kven som har ansvar for å gi slik informasjon — er det undervisarar, administrasjon eller studentane sjølve? Ei avklaring av dette er på ingen måte eit steg i retning av «barnehagementalitet». Det er eit naudsynt grunnlag for i det heile å kunne samarbeide. Dette er imid-

lertid eit spørsmål av allmenn interesse, og ikkje spesielt for psykologi grunnfag.

Vi beklager at psykologi grunnfags indre anliggende har kome fram i studentavisa før dei er blitt tatt opp internt. Vi tek vår del av ansvaret for dette, men vi vil presisere at Johnny Aak står ansvarleg for dei slutningar som kan trekkast ut frå artikkelen.

Det er ikkje noko grunnlag for å bruke psykologi grunnfag som eit moment i debatten om forskning og undervisning.

ANNE MARIE STENBERG
MORTEN PEDERSEN
VIBEKE STALSBERG
ASTRID KVAAL

Svar fra psykologi

En student ved ISV, Johnny Aak, reiser et prinsipielt viktig problem vedrørende forholdet mellom forskning og undervisning ved våre universiteter i UTROPIA (nr. 8, 1984). Dess-

verre inneholder artikkelen en del ukorrekte og misvisende påstander om psykologi grunnfag ved ISV. Vi finner det påfallende at en student som ikke går eller har gått på vårt fag ser seg i stand til å uttale seg om dette faget eller dets lærere. De fleste av de påstandene som Aak framsetter om dette faget og dets lærere er grove forvrengninger og overdrevlinger, og vi finner å måtte kommentere og tilbakevise disse. Aaks utsagn om psykologi grunnfag kommenteres fortløpende i det følgende.

1. «Grunnfaget har i dag tre lærere ansatt». Dette er korrekt.

2. «To stykker driver med forskning som hovedbeskjeftigelse. Den ene i Finland, den andre i Trondheim». Dette er ikke korrekt. Som alle andre vitenskapelige ansatte på Universitetet har de ansatte i psykologi rett og plikt til å bruke 50% av tiden til egen forskning. Den resterende halvpart av tiden deles mellom ulike former for pliktarbeid (undervisning, administrasjon, eksamensarbeid, komitéarbeid, osv.). Ansatte i psykologigruppen har delvis utført forskning i Finland og Trondheim, noe som skyldes at det til nå ikke har vært mulig å overføre forskningsprosjekter som er påbegynt andre steder, til Tromsø. Dette problemet er nå delvis løst ved at vårt laboratorium er foreslått tildelt midler slik at nødvendig apparatur kan anskaffes.

Det skal også tilføyes at de ansatte i psykologi gjennom rådsvedtak er pålagt å overføre deres forskning til Tromsø. Prosjektet i Finland ble derfor avsluttet for et år siden.

3. «Studentene har tre uker igjen til eksamen». Dette er et lite meningsfullt utsagn, da vår eksamen strekker seg over lang tid (i høst fra 22. oktober til 15. desember).

4. «Evalueringsrapporten er havna i en skuff, uten at lærerne har orka og vurdere den...» Blank løgn.

5. «... en lærer har borte i to uker...» Dette underfundig formulering, som leser setningen i den menheng den står må tro av lærerne har skulket undervisningen i to uker. Det vil si ingen av lærerne har borte fra undervisningen i to uker. Undervisningen er lagt og koordinert slik at lærerne skal kunne være mulige i semestret. Så lenge fr ikke går ut over undervisning og annet pliktarbeid, og skjjer innenfor de rammer universitetet har satt gjensitt regelverk, har vitenskapelige ansatte rett til faglig fra Dette praktiseres i alle grupper og seksjoner på ISV og på universitetet forøvrig, og psykologigruppen er ikke unntatt denne regelen.

6. «... 2 av lærerne har levert timeplan...» Ingen lærer har plikt til å levere «timeplan». Avhengig av de enkelte ansattes personlige stil le noen «timeplan» i starten av semestret, andre ikke. Det som avgjørende her, er om undervisningen er annonsert. Om den (jfr. undervisningsloggen).

7. «... og studentene ikke blitt informert om rettigheter». Studentene er informert om sine rettigheter den grad vi har forutsett for å gjøre dette. F.eks. er studentene gjort oppfordret til å velge tillitsperson (noe som er gjort), fremme ønsker og krav de har noen, osv.

Som det framgår av den artikkelforfatterens påstand om psykologigruppas virksomhet grovt misvisende. Flertallet av studentene er også enige i å ta en titt på de evalueringsskjemaene som ble levert i slutten av vårsemesteret og evalueringsskjemaer som innlevert i forbindelse med oppgaveseminar i høst.

Frode J. Svartdal
Frode J. Svartdal
Jan G.

Et hundeliv for vaskepersonalet

Ta hundane bort frå kontora

«Mene som vasker på Universitetet i Breivika har sett seg lei på hundeholdet på kontora. Dei ber no hundeeigarar tenka seg om ein gong til før dei tek kjæle-gane sine med på arbeid. «Tenker ikkje folk på at dei gjev oss ekstra arbeid?»

Else Jensen, tillitsmann (NTL) for dei som vasker på Breivika som kjem til Utopia med dette hjertesukk. Vaskepersonalet vil ha i ljoset dei ulempene dei får på grunn av hundehald på kontora. «Det er ei vaskedamene som har hatt opptil 8 hundar på runden sin. Hundane etter seg hår, matrestar og lukt. Det er ikkje alltid livelig. Me får ekstra arbeid å gjera reint både stolar og sofaer. Det

finst til og med folk som har to hundar liggande på kontoret».

Allergiplagar

«I tillegg til at hundehaldet gjev oss ekstra arbeid, så er det ikkje alle som tåler hundar. Det er ei dame her som er så redd hundar at ser ho ein schæfer, så renn ho på do! Me hadde og ei dame som var allergisk mot hundehår. Men ho slutta», opplyser Else Jensen.

Reingjeringsspersonalet har kjempa mot hundehaldet på Universitetet i lang tid. Alle-reide i 1979 var saka oppe i Arbeidsmiljøutvalet på Universitetet (AMU). Det blei då vedtatt ei oppfordring til alle om ikkje å ta med seg hundar på Universitetet. Reglane gjeld enno, og dei slår vidare fast at hundehald som skitnar til eller sjenerer andre ikkje må finna stad. I 1982 tok vaskepersonalet saka opp att i AMU, av di hundehaldet berre auka på Universitetet. Då blei det vedtatt at det er Instituttleiinga sin oppgåve å sjå til at reglane om hundehald vert overholdt.

— Har de forsøkt å prata med hundeeigarane?»

— Jo, det har me. Ein hundeeigar sa då det, at han ville slutta dersom han ikkje fekk ha hunden med seg på arbeid. Det er vanskeleg å få folk til å skjønna at dei må holda hundane heime. Når andre tar hunden med seg på arbeid, kvifor skal ikkje eg gjera det, tenker dei. Og det kan eg godt forstå at dei vil. Sjølv er eg svært glad i hundar. Det er leit å la hunden ligga aleine heime heile dagen.

Samarbeid

Er eit generelt forbud mot hundar på kontora den beste løysinga på problemet? Ein slik regel ville fjerne «hunddeplagen» på Universitetet enkelt og greitt. Men så langt vil ikkje vaskedamene gå: «Me vil at hundeeigarane sjølve skal forstå alvoret i problemet. Me vil ikkje tvinga folk og vera tverre og sure. Dei som har hund må forstå kor vanskeleg hundane gjer arbeidet for oss. Me meiner at folk med hundar anten må halde hundane sine heime, eller binda dei utafør bygget. Og ikkje gjera sånn som ein del gjer i dag; sleppa hundane inn på kontoret når dei veit at me er ferdige med vaskinga og har gått. Då får me jo berre alt arbeidet neste dag!»

Vaskepersonalet har ikkje akkurat vore nokon maktfaktor på Universitetet. Skal ein seia det er i tråd med denne tradisjonen at dei no ber om forståelse og samarbeid? Andre grupper bryr seg ikkje med slikt. Dei kastar seg med all si makt på kjøttvekta.

Klemsdal: svært få hundar på IMR

— Såvidt eg veit, er det berre ein person på IMR som har

bikkja med seg på arbeid. Dette opplyser administrativ leiar på IMR, Helge Klemsdal til Utopia. Else Jensen sier om antalet hundar at dei går i bølger. Ei stund er det mange, ei stund færre som har hunden med på kontoret.

Forbod mot hundar?

Assisterande direktør ved Universitetet, Jan Larsen, — Bør det bli forbudt å ha hundar på kontora?

— Me har ikkje gått inn for eit forbod mot hundar. Her er det ei avveining som må gjerast mellom hensynet til vaskepersonalet og til hundeeigarane. Men det er klart, at dersom vaskedamene er misnøgd, så bør dei ta opp saka. Me kunne sjølvsagt køyra ei hardare linje mot hundeholdet på Universitetet.

— Administrativ leiar ved IMR, Helge Klemsdal— Er dei reglane som no gjeld gode nok?

— Eg vil ikkje gå inn for eit generelle forbod mot hundar. Eg liker ikkje forbod-linja sånn generelt. Eg har ikkje oppfatta hundehaldet som noko stort problem på IMR den seinare tida.

Tillitsmann Else Jensen seier i frå på vegne av dei som vasker på Universitetet.

«Me lov å ha med hunden på jobb, seier ass. direktør Jan Larsen.»

Klausen, Arne Martin (red.): Den norske væremåten

4 s. Kr 148,-
ISBN 02-09949-8
Norske og utenlandske sosialantropologer har observert Ola Nordmann og Kari Nordkvinnen hverdagsverdige hverdag. Vi blir mest eksotiske når vår egen fremferd blir sammenfattet og satt inn i nye sammenhenger.

UNIBOK

UNIVERSITETSBUKSEKSEL

Postboks 101

7001 TRONDHEIM

4001 TRONDHEIM

Tenk på vaskedamene!

Dei som vasker på Universitetet gjer ein jobb for oss alle. Det er i lengden utrivelig å gå rundt i sin eigen skitt. Utopia bringer vidare til lesarane eit par tips som kan gjera jobben greiare for dei som vasker.

Bær tilbake møblar som er henta inn ekstra til undervisningsrom

Vaskedamene har sine faste rundar (postar) a 600 kvadratmeter å vaska. Dei har og ansvar for å holde møblane på plass i romma. For at dei skal få mindre tunge løft i arbeidet, kan me sjølve bera ut att møblar me sett inn i romma

Rydd opp farleg avfall på lab.ane

Det hender at det ligg att farlege stoff, syra eller anna på golv og benkar på lab.ane. Det kan vera farleg for dei som skal vaska. Likeins glasskår. Det må plukkast opp. Studentane/lærarane har sjølve ansvar for å tømme dei raude avfallsboksane for farleg avfall.

Vær varsam med nybonte golv

Boning er å smøra voks på golva. Belegget varer lenger og golva er lettare å halde reint når det blir bont. Golva blir bonte kvar sommar

og kanskje til jul. Dersom folk drar møblar over nybonte golv blir voksbelegget øydelagt. Derfor: —Vær forsiktig ved ommøblering. Løft møblane.

Hold golvet ryddig

Legg helst ikkje frå dykk for mykje vesker og posar på golvet. Då må vaskedamene ta det bort for å få gjort reint.

Sosialesekretær

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du kan henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

Sosialesekretær Ann Torunn Olsen, Roald Amundsens pl. 1 (Berg-bygget) kl. 9.00–15.00. Tlf. 81012. IMR, Breivika, C-109, kantineinngangen, torsdager 11.00–15.30.

RUSSISK

SEMESTEREMNE STARTER OVER JUL (Du må vente i to år på neste sjanse)

Ett av småfaga på ISL er russisk. Faget kom til Tromsø midt på 70-tallet. Sia da har mellom 20 og 25 studenter tatt semesteremne, grunn- og mellomfag i Tromsø. Faget russisk har to faste ansatte i Tromsø, pluss et par hjelpelærere som trekkes inn etter behov. Russisk-seksjonen hadde inntil nylig tre ansatte. Tredjemann, Jan Inar Bjørnflaten, forlater i disse dager Tromsø. Han har fått jobb på slavisk-baltisk institutt i Oslo, men han lover å komme tilbake til Nordens Paradis (eventuelt Rio) avhengig av de arbeidsmulighetene som bys her. Utopia har snakka med Jan Ivar Bjørnflaten:

UTROPIA: Bent-Are Jensen

Hvorfor er russisk et så lite fag i Tromsø?

Russisk kommer ikke dårligere ut enn mange av de andre småfaga på ISL, tvert imot. Sia vi ikke har mer lærerkrefter, har vi ikke kapasitet til å starte begynner/semesteremna anna enn anna hvert år. Det gjør at vi mister mange studenter. Og lavt studenttall er et dårlig argument i debatten om flere stillinger. Det er en ond sirkel. La meg referere rektor Stalsberg. Stalsberg har sagt at ethvert fagmiljø burde ha minimum tre ansatte for at bemanningen skal kunne kalles forsvarlig.

Hvordan vil du beskrive faget russisk?

I grove trekk vil jeg si at det er et ganske tradisjonelt filologisk fag med stor vekt på språk og litteratur. Vi driver mye språk med oversettelse en gang i uka. «Civilization» (politikk og samfunnsforhold) er også en del av faget, men har vært trukket altfor lite fram.

Russisk må være ekstremt vanskelig å lære - ta bare alfabetet som eksempel!?

Det krever en innsats, ja. Men å lære alfabetet er en kurrant affære. Det vil ta deg en ettermiddag - i alle fall ikke mer enn et par tre dager. Russisk er

omtrent litt vanskeligere enn tysk. Det er utvilsomt lettere for nordmenn å lære seg russisk enn finsk. Det finnes altfor mange fordommer overfor russisk.

Mange tror den er forferdelig vanskelig å lære. Men det er den ikke. Russisk krever jevnt og systematisk arbeid, særlig på begynnerstadiet.

Hvor mange kasus er det på russisk?

Seks. Det russiske kasus-systemet fungerer som det tyske, eller det latinske. Noen kasus er preposisjon med styring og andre igjen står uten preposisjon, som på tysk.

Viss en begynner på forkurset/semesteremnet etter jul og ikke akter å fortsatte med grunn- eller mellomfag, får en vel ingenting igjen for innsatsen? Den blir vel bortkasta?

Innsatsen blir slett ikke bortkasta! Foruten at du får innføring i et nytt og viktig språk, får du ett semesters studium dokumentert. Semesteremnet kan brukes i en cand.mag grad.

Hva går egentlig semesteremnet ut på?

Første gang vi hadde semesteremne, var for to år tilbake, våren 1983. Semesteremnet går

hovedsaklig ut på språklig opplæring, slik som på det tidligere forkurset/begynnerkurset. Det som er nytt er at vi nå også gir ei innføring i politikk og samfunnsforhold. Vi tilbyr seks til åtte timers undervisning i uka.

Hvordan er det med studieopphold i Sovjet?

Først la meg si at det er nyt-

men også fra et kulturelt synspunkt. Hvert år avholdes en måneds sommerkurs i Moskva for norske russisk-studenter på be-

rangere studiereiser til Sovjetunionen - jfr. historie- og russiskseksjonens reise til Murmansk, Leningrad og Novgorod nå i vår.

Det er sagt at russiskstudiet blir et møte med en helt ny og annerledes verden. Stemmer det?

Ja. Fordighet i russisk åpner dørene til en verden som har vært lukka og ukjent. Behersker du russisk, får du sjøl innblikk i hva vi i Norge for det meste bare har hatt «second hand information» om. I Nord-Norge har vi en verden rett utafor stuedøra som vi med russisk-kunnskapene i orden vil være i stand til å trengte inn i. Dessuten er russisk en utmerket innfallsport til de øvrige slaviske land, folk og språk. De slaviske språk er relativt like, f.eks. russisk, polsk og tsjekkisk.

Har du flere gode argument for å ta faget?

Det er intellektuelt meeeget stimulerende! Det er viktig at vi har folk som kan språket til en av de to supermaktene som i tillegg er vår nabo. Vi har ikke så mye kompetanse i Norge i russisk. Vi har endel når det gjelder tradisjonell filologi, litteratur og språk. Her til lands er det nå un-

der oppseiling et mer politisk og samfunnsmessig studium av Sovjetunionen. Og det trengs! Innafor det oljeteknologiske samarbeidet med Sovjet vil det etter hvert oppstå behov for russisk-kyndige personer. Utvilsomt! Folk som har studert russisk, har arbeidsmuligheter innover på tross av krigkasting og utenriksstjeneste. B.l.a. har UD hatt mangel på russisktalende båndt sine ansatte. Også innafor norsk eksport-næring er det stor interesse for russisk. I Tromsø har vi et firma som driver handel Norge - Sovjet. Det er Pomer Nordic Trade. Der har mange av vår studenter arbeid. Og så undervises det i russisk ved flere videregående skoler, f.eks. ved Kongsbakken.

Så et seriøst spørsmål helt til slutt: En risikerer vel å bli sovjetisk spion eller fanatisk kommunist etter å ha studert russisk ei stund?

Nåja. Du blir i alle fall flink til å avsløre sorten. Et lengre opphold i Sovjetunionen-ikke to uker på luksus-hotell, men et lengre opphold der du deler dagliglivet med russerne, er den beste medisin for å tape gløden ikke for menneskene og kulturen, men for systemet.

tig, stimulerende og lærerikt med utenlandsopphold i forbindelse med et språkstudium, ikke bare i språklig forstand,

gynnerstadiet. Universitetet i Tromsø har normalt gitt økonomisk støtte til dette sommerkurset. I tillegg er det mulig å ar-

Billige flyreiser for studenter

OSLO — NEW YORK	Kr 2190,-
OSLO — LOS ANGELES	Kr 2930,-
OSLO — HONG KONG	Kr 3380,-
OSLO — BANGKOK	Kr 3020,-
OSLO — RIO DE JANEIRO	Kr 3920,-
OSLO — MEXICO CITY	Kr 3010,-

Envegspriser

For nærmere informasjon kontakt:

UNIVERSITETENES
REISEBYRÅ
Breivika - Postboks 865
9001 Tromsø - Norway

EN KVINNE UTEN
MANN ER SOM
EN FISK UTEN
SYKKEL

Revolusjonen er
opium for de
intellektuelle

Papegøyesjuka i regjeringa?

President Ronald Reagan sier han er skuffet men ikke overrasket over den sovjetiske utmarsjen fra nedrustningsforhandlingene. Fungerende utenriksminister Anders C. Sjaastad sier at den norske regjeringen også er skuffet, men heller ikke er overrasket.

(Kveldsnytt)

UTROPIA PÅ SICILIA

Blandt slik klassisk, barokk bebyggelse kan en stakkars humanist omsider puste ut etter enkelte byers slappete gater. Domkirken i Syracus.

Dove est NSU de Sicilia?

Mens norske aviser flommet over av stoff om mafiaen på Sicilia befant vi, to norske studenter, oss lykkelig uvitende midt i smørøyet. Slik er det jo gjerne når man befinner seg i et land hvor man ikke behersker språket, man må hjem for å få vite hva som skjedde rundt en.

UTROPIA: Harald Gjesvik

Så isteden for å gjøre som vi burde, besøke rettssaler og politistasjoner, bestemte vi oss for å undersøke litt om studieforholdene i Italia. Eller mer bestemt; Catania. Catania er øyas neste største by og har det eldste universitetet. Men det holdt lenge lav standard fordi Sicilia i en periode lå under Spania og inkvisisjonens styrete universitetet. Med all sin intoleranse og svartsyn.

Første sted vi oppsøkte ga den rette atmosfære av gammelt, ærverdig lærested. En stor, tung barokkbygning i bysentrum, hvor språkfag og hovedbibliotek var plassert. Stående midt på gårdsplassen, skuende opp på de forvitrete, grå murer følte under-

tegnede litteraturstudent seg endelig på rett sted. En barokkbygning i det vin og solfylte Italia er langt bedre kulisser rundt humanistiske studier enn de trøsteløse bygninger i Breivika i den trøsteløse by Tromsø.

Vi tilkjennega vårt behov for snarligst å bli tatt opp ved språklinja ved å forsøke å spørre etter studentorganisasjonen på italiensk. La organisasjonen de estudiantes? La cyndicate de estudiantes? Dove est NSU de Sicilia? Resultatet ble enten hoderysten eller lange velvillige tirader på italiensk, hvilket var ganske bortkastet på oss.

Men noen pekte opp og inn så vi bega oss i den retning. Der havnet vi i biblioteket og

støtte på en fransktalende bibliotekar. Han var som sicilianere flest vennligheten selv og utnevnte seg straks til guide.

Det var et imponerende bibliotek, antall titler har jeg glemt, men i det innerste rom, strengt nedlåst bak safedører ble vi vist noen originalverk som tydelig stod vår guides hjerte nær; håndskrevne Cicero-tekster med kommentarer fra 12-1300 tallet, andre utgave av opplysningsskribenten Diderots store encyklopedia, m.m. De hadde også noen tidligere utgaver av «kjetteren» Erasmus' skrifter, så da måtte kirkens klamme grep ha vært løst noe.

Men noen siciliansk utgave av NSU var ikke å finne, i stedet fikk vi beskjed om hvor den nye studentbyen var, Citadella Universitaria, i utkanten av bysentrum.

Om det gamle universitetet hadde hatt den rette ærverdige patos av århundrers kultur, var det stikk motsatt med den 10 år gamle Citta' Universitaria. Selv de nedsnødde fengselsbygninger i Breivika er i stand til å gjøgle mer visdom og kultur enn denne stenørken.

Mastodontiske, fargeløse murblokker med tørr ubevokst sandjord mellom preget bildet. En og anne kaktus klarte ikke å live opp noe, da de var nedstøvet til områdets gjengse gråfarge. Slikt sett sto det gamle og nye universitetet i Catania som et symbol for hele øyas utvikling. Det engang så rike og fruktbare verdensentrum, en smeltedigel for alle de ledende kulturer, gjennom århundrer utpint og plyndret, skoger hogd ned så jorden eroderte og i dag en til dels ufruktbar øy, kjent som en av det vestlige Europas aller fattigste slektninger.

På nytt prøvde vi oss fram med all vår italiensk-/spansk/latinsk for å finne en eventuell studentorganisasjon. Det førte oss til studentenes hybelhus, et mareritt av en lang, stygg, grå bygning med endeløse korridorer. Ved hjelp av enda mer mishandling av hele den latinske språkgruppe fikk vi til slutt greie på at der fantes en bar der, hvis vi nå endelig skulle ta tak i studenter. Estrangeros locos.

Så vel, om vi ikke har journalistiskole så har vi da sett filmer nok og lest pocketbøker nok til å kjenne journalistens utgangspunkt nummer en; Barkrakken. Så vi vaglet oss opp, bestilte hver vår øl og lot alt håp fare om syndforlatelse fra de latinske guder ved å gjenta vårt spørsmål etter studentorganisasjonen. Negativt. Noen som snakker engelsk? Nei. Med solid faglig bakgrunn i B-filmer og -bøker viste vi at når journalisten først har stilt sine spørsmål på en bar, så er snøballen satt i gang. Derfor nøt vi vår øl og studerte de flipperspill og Juventusbilder som prydet baren. Folk kom og gikk, men ingen gjorde mine til å oppfylle våre forventninger til oppsøkende journalistikk.

Før, for ca 15 år siden... Bilateral mimring i Catania

Thomas er opprinnelig fra India, men har studert medisin på Sicilia. I dag holder han på med praksis, som han tar ved universitetets egen klinikk. Samtalen finner sted på hans hybel. Et grått og trist rom på størrelse med våre enkelthybler. Han må dele med en til.

— Hva finnes av studentorganisasjoner her?

— Her? Ingenting. Det sitter to-tre studentrepresentanter i de forskjellige styrever; hybelhus-styret, fakultet-styret, o.s.v., men av 15-20 medlemmer betyr det lite. Av mer sentrale organisasjoner har vi ingenting.

— Har dere da noen innvirkning på egen situasjon?

— Stort sette ikke. Det hender det oppstår spontane aksjoner, vi hadde nettopp en mot matprisene uten å oppnå noe, men det er sjeldent. Og dårlig organisert.

— Men er det ingen politiske grupperinger her? Vi innbilte oss at Italia var et politisk samfunn?

— Joda, vi har noen politiske grupper, de to største er her som i resten av Italia kommunistene og Kirstelig Demokratene. Men de er ikke særlig aktive noen av dem.

— Men kommunistene da, er de fornøyd?

— Nepe, men de gjør lite av seg. De, og andre grupper, utgir sin egen avis, det finnes ingen felles studentavis her, men de klarer i liten grad å mobilisere noe stort antall studenter til interessekamp. Før, for ca. 15 år siden var det langt mer aktivitet her, men fra begynnelsen av 70-åra har det dabbet langsomt av.

— Det lyder kjent. Har det hatt noen betydning?

— Absolutt, det har vært en parallell utvikling mellom nedgangen i studentaktiviteten og en forverring av kåra. Det ble oppnådd endel den gang, nå er det meste tapt igjen.

— Og det sosiale livet?

— Studenterlivet? Minimalt, man får jo selvfølgelig sine personlige venner, men noe organisert samvær er det ikke. Det finnes kantiner rundt i byen hvor studentene kan spise rimelig, men der er ikke noe miljø der utover det å møtes mens man spiser. Heller er det ikke noen kafeer eller restauranter i byen som er preget av studenter. Stort sett sitter folk hjemme og leser og er lite interessert i hva andre foretar seg. Økonomien er det jo også så som så med.

— Ja, hva finnes av økonomisk støtte for studenter?

— Man får fra staten mellom 200 og 300 \$ i året, økende etter jo flere eksamener som er avlagt, men bare viss foreldrene tjener under ca 20.000 kroner i året. Gjennomsnittslønn er ca. 40.000, så det gjelder jo ikke mange. Alt er stipend, muligheter for lån finnes ikke. Av de betaler man rundt 100\$ i husleie, størrelsen på den er også avhengig av antall eksamener. Midt på dagen kan man få på kantine for ca. 50 cent. Det er vel alt som er av støtteordninger.

— Det kan man vel ikke leve av?

— Nei, så avgjort ikke. Og med mulighetene som er til å skaffe seg ekstra arbeid på dagens Sicilia betyr det at man er helt avhengig av støtte hjemmefra. Det er uhyre få som klarer å skaffe seg arbeid ved siden av studiene. For så vidt er det mange som ikke får arbeid etter studiene også.

— Og sosial utjamningspolitikk, drives ikke det her? Har man ingen målsetting om å trekke flere fra arbeiderklassen og fattige jordbruksområder til universitetet?

— Nei, her dominerer middel- og overklasse fullstendig. Hvis foreldrene ikke kan hjelpe er eneste muligheten å jobbe på si, men det er som sagt nesten umulig. Nå har stønadsbeløpet stått stille i 15 år, samme nominelle beløp, så det tilsier jo at muligheten for folk fra familier med dårlig økonomi er blitt verre og verre. Her, som i resten av Europa, var det jo en mye sterkere solidaritetsfølelse studenter/proletariat under den aktive perioden i slutten av 60- og begynnelsen av 70-åra. I dag tenker man mest på framtiden, alle er redde for ikke å få jobb, og er derfor opptatt av raskest mulig få en best mulig eksamen.

— Og du som indier, får du statsstøtte? Og hvordan klarer du deg ellers?

— Alle utenlandske studenter som er tatt opp ved et universitet har rett til støtte på lik linje som italienerne. Ellers får jeg hjelp fra bro-

ren min som ferdig lege og bor i London. Og hvorfor jeg som indier og med bror i London valgte Sicilia? Vel, jeg hadde en venn her. Men det gikk jo med et år på å lære språket.

— Og du trives?

— Visst, visst. Det er et svært hyggelig folk.

— Men tilgi oss, hva med mafiaen?

— Selv har jeg aldri merket noe til den, men den er her, bevares. Blandt noen studenter er den populær, andre liker den ikke. Jeg tror nok dens innflytelse strekker seg langt inn i politikken. Også inn i driften av universitetet, men som sagt, selv har jeg ikke merket noe. Og Sicilianerne snakker jo ikke så alt for gjerne om den.

— Blir du her når du er ferdig?

— Nepe, jeg tror ikke det blir mulig å få jobb. Det er vanskelig for medisineren nå.

— Tar de opp mange medisinerer her?

— Alle som har de nødvendige eksamener kommer inn på alle fag. Ingen lukkede studier her. I dag er det 25.000 studenter her i Catania, men det er arbeid bare til en brøkdel. Selv drar jeg vel tilbake til India...tror jeg.

— Er det faglige nivået bedre her enn i India?

— Jeg tror ikke det, heller omvendt. Det er ikke bare støtten til studentene som har gått tilbake, men til universitetet generelt. Dere ser jo hvor dårlig holdt mye er her. Det var ikke bare studentene som var mer aktive før, men hele det akademiske miljø. Når ingen presser på, så gir ikke myndighetene mer enn de må.

— Så det vi kaller studentenes lykkelige dager, det finner vi ikke her?

— Ikke i dag. I dag er det hardt arbeid for en usikker framtid som står i sentrum. Men som sagt...15 år siden...

Og her fløt samtalen over i en felles mimring om de gode gamle dager. Vi skal spare leserne. I stedet for å begråte fortida, burde man kanskje heller få ut fingern i dag. Både på Sicilia og her hjemme.

Men den som venter, o.s.v., akkurat da mismotet steg og tørsten sank til nivået da vi ville gått, så vi bartender snakke til en kunde og pe-

ke på oss. Og ser man det, B-kulturens sannheter er evige, for bort kommer mannen og sier på perfekt engelsk; «Er det dere som ser etter noen

som kan engelsk? Kan jeg hjelpe dere?»

— Det kunne han, så om vi ikke fant NSU, så fant vi Thomas.

Er du kunde i Kredittkassen, beholder du dine lånerettigheter selv om du flytter til et nytt sted.

Det skulle bare mangle, sier du kanskje. Og du har helt rett. Men det burde være. Det kan mange nordmenn bekrefte som har flyttet og fått avslag på lån — til tross for at de var kunder i samme bank på sitt gamle hjemsted. Selv ikke vi i Kredittkassen kan erklære oss helt uskyldige i en slik tilfelle. Og tenk da hvor svak du står om du flytter til en helt ny bankforbindelse. Na kan midlertid alle Kredittkassen-kunder ta denne saken med ro. Om du skulle flytte, garanterer vi na

at du får de samme lånerettigheter i Kredittkassen på ditt nye hjemsted som du har opparbeidet på ditt gamle hjemsted. Det betyr i praksis at du ikke bare er kunde i en bank — du er kunde i en bank som finnes på over 150 steder over hele Norge.

Vi har satt oss som mål å være en enklere og bedre bank for kundene. Derfor forsøker vi stadig å forenkle og forbedre våre tjenester. Var lanegaranti på tvers av by- og fylkesgrenser er bare ett eksempel på det.

Velkommen innom til en prat om hva vi kan gjøre for deg.

Na er vi over hele Norge.

K KREDITTKASSEN FISKERNES BANK

HOVEDALLMØTE

LEVE UTROPIA! STUDENTRADIOEN

Også UTROPIA sto på dagsorden på dette HAM. Grunnen til at vi skulle på slaktebenken var vår horrible pubertets-journalistikk. Vi skal ikke her og nå ta stilling til vår egen journalistikk; vi skal bare nevne de to forslag til vedtak og si det at det ble vedtatt å ikke vedta noe som helst. Hvilket forslag som støttes av redaksjonen forblir en hemmelighet.

Forslag til vedtak 1: «Hovedallmøtet reiser sterk kritikk mot Utopia for den måten de uttrykte seg i forbindelse med sosialøkonomisaka. Hovedallmøtet krever forsikring fra Utopia for at denne type journalistikk ikke vil forekomme i framtiden». (2 for - 55 mot)

Forslag til vedtak 2: «Studentene og Universitetet i Tromsø trenger ei kritisk studentavis. Vi trenger ei uavhengig avis. Vi trenger ei nærgående avis.

HAM ved UiTø støtter redaksjonen i Utopia fullt ut i deres arbeid for å gjøre avisa stadig bedre og mer engasjerende. Måtte den bli enda mer pågående, enda mer kritisk og stille enda fler spørsmål.... LEVE UTROPIA!» (15 for - 36 mot)

«Vedtatt»: Det ble vedtatt å ikke vedta noe vedtak da dette kunne føles som bindinger på redaksjonen.

Også denne gangen sto Studentradioen på sakslista til Hovedallmøtet. Den ene grunnen til at den sto der var at en ny redaktør og redaksjonsledelse skulle velges. Den andre grunnen var at den ville gå tilbake på sitt eget forslag om sammensetning av redaksjonsledelse som ble vedtatt på forrige HAM.

UTROPIA: Kurt Haugli

Etter en grundigere vurdering i redaksjonsledelsen og blant medarbeiderne viste det seg at de valgte å gjøre et tilbaketog på de krav som skulle stilles til medlemmer av redaksjonsledelsen. Det forandringen gjaldt var punkt 5a i Studentradioens reglement. Det som ble vedtatt på forrige HAM var at alle studenter

ved høyskoler i Tromsø skulle ha muligheten til å være representert i redaksjonsledelsen. Dog uten å ha flertall.

Forutsetningene for at de kunne være medlem var innbetalt personlig avgift. En avgift som forøvrig alle studenter ved Universitetet kollektivt betaler inn gjennom semesteravgift.

Som nytt forslag til vedtak kom følgende:

«Redaksjonsledelsen skal bestå av 4 - 6 personer, begge kjønn skal være representert. Redaksjonsledelsen skal bestå av studenter ved Universitetet i Tromsø. Radioen har som grunnlag for sin kuvending innsett de realiteter at det er Universitetet og studentene der som har støttet radioen nevneverdig økonomisk. Den eneste skolen utenfor Universitetet som har bidratt med et mindre beløp er Sykepleierhøyskolen gjennom frivillig innbetaling. Det faller da ganske naturlig at de som sitter i en lederposisjon innafor radioen skal ha sitt grunnlag og sine røtter blandt de som sterkest har bidratt og bidrar til dens eksistens

Dette punktet viste seg å skape litt diskusjon under forrige HAM, og det forslaget som da kom, og som er identisk med dagens, ble nedstemt. Utopia har tidligere nevnt saken på lederplass (uten at det ble radiostreik) og det ble gitt uttrykk for at lederposisjoner ble fordelt i forhold til økonomisk innsats. Innebygget i et slikt vedtak ligger det et ønske om å kaste av såkalte gratis-passasjerer, men det er også nødvendig når en ser på hvor mye det koster å drive radio. Forøvrig så er ikke de andre høyskolene kastet helt av, de har full mulighet til å drive all annen radiovirksomhet på

linje med studentene ved Universitetet. Som nå alle forstår så ble forslaget vedtatt uten nevneverdig diskusjon.

Redaktør

Ny redaktør og redaksjonsledelse ble valgt ved akklamasjon og enstemmighet (søtt). Ny redaktør ble Laila Lanes (ISL) som stort sett har vært meget aktiv siden radioen ble startet. Redaksjonsledelsen forøvrig består av følgende:

Gyrid Waage Langsholt (ISV)

Johnny Aak (ISV)
Marit Krogtuft (ISL)
Ragnar Larsen (ISV)
Vahid Ala'i (ISV)

Man kan stille seg et spørsmål; hvem har bygd mur mellom IMR og ISV/ISL? Ikke en eneste realist i redaksjonsledelsen! Radioen skal være til for alle studenter, men vi er kanskje kommet inn i en ond sirkel hvor den ene drar den andre med seg, og siden det er folk fra ISV/ISL som dominerer, så er det folk herfra som blir dratt med.

Spørsmålstejn

Et lite spørsmålstejn til slutt. Vedtatt ble også arbeidsinstruks for redaktøren. I denne heter det at redaktøren lønnes etter lønnstrinn 15 i halv stilling.

Hvorfor ble det ingen diskusjon på dette når en vet at andre tillitsvalgte studentrepresentanter som er ansatt lønnes rundt lønnstrinn 10? Jeg sier ikke at det er ufortjent, men at det er forskjellsbehandling. Hvis vi synes redaktøren i Studentradioen har en viktigere jobb enn SU-sekretæren så er forskjeller legitim. Men vi arbeider gjerne for at begge lønnes ut fra lønnstrinn 15.

KAMPVOTERING TIL SAMSKIPNADSSSTYRET

Toto Holmebakk foran. Representant til Samskipnadsstyret.

For første gang på årevis blei det kampvotering om eit studenttillitsverv på Hovedallmøtet. Det blei ei riktig trivelig stemning i salen. Det var studentar frå IMR som forsøkte å kasta ein av dei to som stilte til gjenval, Tor Ødegård og Toto Holmebakk. Målet var å få inn ein av sine egne, Freddi Vetje. Det klarer dei ikkje.

UTROPIA: Bjørn Brox

— Eg meiner det er feil at IMR ikkje har ein av dei 4 studentplassane i Samskipnadsstyret. Dessutan bør dei som sit i Samskipnadsstyret bu på studenthybel. Det gjer ikkje dei to andre, sa Freddi Vetje til sin fordel.

— Eg må berre innrømme at eg bur privat, svarte Toto Holmebakk. — Men er det avgjerande? Tor Ødegård sa seg samt med Toto i det, og sa vidare at det dei ville jobba med til neste år var å overta formannsstillinga i styret.

Jarle Weigård meinte at lei som satt no burde få fortsetta.

— Det er ikkje lett å arbeida seg inn i sakene i Samskipnadsstyret. Dei me sloss mot har vore i styret i årevis. Kaldhol, som er formann, har vore med sidan starten i

1973. Det betyr at folk bør i alle fall sitte to semester som studentrepresentantar. Dette veit eg av eige erfaring.

Før avstemminga, som var hemmeleg, tok Trond Trosterud ordet:

— Eg kalte debatten om HAM på sist Hovedallmøte for ein onani-debatt. Denne debatten er skyggeboksing. Me får jo ikkje vita noko om det viktigaste; kva vil kandidatane gjera dersom dei blir valt? Kva skiljer dei politisk?

Ved avstemminga fekk Freddi 18 stemmer, Toto 55 og Tor 56 stemmer. IMR-opposisjonen får mobilisera betre ved neste høve. Merk stemmetalet: det var 83 personar som stemte (ein del med to namn på lappen). Rekord-antal.

TOR ØDEGÅRD FEKK SITJE I SU

Det blei ein heftig debatt på Hovedallmøtet då nytt Studentutval skulle velgast. Skulle SU-sekretær Tor Ødegård få sitja både som sekretær og medlem?

Johnny Aak meinte nei:

— Det er ein prinsippdebatt. Skal SU-sekretæren ha plass i SU får han både bukta og begge endane i studentpolitikken. Johnny fekk støtte frå ein anna ukjent person:

— Dersom SU-sekretæren skal sitte i SU, så blir det leiaren i SU, ikkje sekretæren me no vel.

Øyvind Tjore (medlem i DG) var uenig med desse to:

— Dette er ikkje nokon prinsippdebatt, men ein persondebatt. Vil me ha Tor Ødegård i SU eller ikkje? Tor bør sitte i SU. Han gjer ein god jobb.

Solbjørg Sørensen, som no sitt i SU, gjekk og inn for å holda på Tor i SU. Det var ho som foreslo han til ny periode i SU et-

ter at han sjølv trekte seg frå dette vervet for å sleppa andre til. Ingen nye meldte seg på møtet, og Solbjørg gjekk inn for Tor med denne grunngevinga:

— Tor har vore med i SU i heile haust samtidig som han har vore sekretær. Det har fungert godt. Me vil nødig vera underbemanna i SU. Derfor bør Tor få den plassen i SU som ingen andre tydelegvis vil ha.

Då det kom til avstemning blei det ikkje reist framlegg om å nekta Tor plass i SU. Det gamle SU blei difor attvalt, med fullmakt til å supplera seg sjølv. Det er Tor Ødegård, Kari Hesselberg og Solbjørg Sørensen, alle ISV og Sivarajha, IFF. Ny vara til SU blei Anne Solbjørg.

IMR UNDERTRYKT I SR?

Su har altfor stor makt i Studentrådet. Det er umuleg for oss å få gjert noko. Su har full kontroll av di dei førebur sakene. Dei får alltid si vilje gjennom.

UTROPIA: Bjørn Brox

Det var Per Ivar Lillebø som serverte denne kraftsalva. Han stilte framlegg om å ta frå SU to av sine fem stemmer i studentrådet, samt å la studentrådet være vedtaksdyktig med ti tilstades, mot no tolv. Dette ville gjera det lettare for andre enn SU å få fleirtal i SR. SU la fram forslag om å la reglementskomiteen sjå på saka.

Per Ivar sa at det ofte var stort fråfall til SR sine møte, men at SU alltid møter opp.

Derfor får dei alt for stor makt. Dei treng ofte berre ein med seg for å få fleirtal. Han meinte saka kunne bli avgjort på HAM, og at SU sitt framlegg var eit forsøk på å trenne saka.

Enno ein gong blei IMR-gjengen nedstemt. Terje Østvik var blandt dei som støtta SU:

— Der er feil å lasta dei pliktoppfyllande folka i SU for at dei slappe SR-representantane ikkje gidd å møta.

Det rette ville vore å gje alle som sit i SR møteplikt.

Hans Kristian Hernes, ISV, var einig med Terje:

— På forrige Hovedallmøte vedtok me å utvida SR fra 20 til 22 medlemmer. Der var etter forslag frå IMR. No skal IMR ha oss til å redusera minimumsgrensa for at SR kunne gjera vedtak? Det er pussig. Det er heilt feil å driva på denne måten, å sjonglere med reglementet. Løysinga må heller bli at IBG, Medisin og

IFF får sine folk til å møte når dei skal. Det er desse institutta som nesten aldri viser seg i Studentrådet. Det er mykje betre enn å redusera minimumsgrensa.

Så IMR må leva med sin undertrykte situasjon i alle fall til neste HAM over jul. I mellomtida får dei prøva å mobilisera betre enn dei til no har gjort i Studentrådet. Det er betre å ta opp kampen enn å setta seg ned å sutra.

Ny velferdslov - velferd for regjeringa?

En gang tidlig i 70-åra ble det nedsatt en komite som skulle utrede velferdstilbudet for studenter og elever i høyere utdanning. De kom med en rapport etter et par år. I -81 kom så regjeringa med sin stortingsmelding. I år kom det konkrete lovforslaget fra departementet. Det skulle vært behandlet i høst, men blir det muligens ikke før til våren.

Hu hei, går det ikke fykende, går det ikke strykende. Tusen mann på et pa(r)pir.

Lovutkastet er preget av Høyre regjeringa's (med haleheng) berømmelige og ubevingelige formyndertrang. Nå skal disse fordømte studentene knebles. Selvfølgelig i det representative demokratiets navn. (Nicaragua-metoden.) For det første bruker man lovutkastet om velferd; studentsamskipnad, til å påtvinge studentene den styreform Kåre med venner liker best. (Liker best hos oss riktignok, i egne kretser er Kåre som kjent tilhenger av det opplyste (?) enevelde). Det blir i lovs form slått fast at vi skal ha studentting. At Universitetet i Tromsø gang på gang har slått fast at vi foretrekker hovedallmøte har enten gått regjeringa hus forbi, eller de har avslørt at HAM er kjøpt og betalt av Moskva.

Forholdstall valgt regjering?

Men en ting er at regjeringa vil påtvinge oss studentting; urne- og forholdstallvalgt, det er jo ikke mer enn hva man kan vente fra den kant.

Mer flukt er det over den ideologiske nytenkningen når man vil ha forholdstallsvalg til de utøvende organer. Sitat \$9, 2.ledd: — Studenter skal være representert i styret (samskipnadens, H.G.'s anm.). Dersom 1/5 av studenttinget krever det, skal valget skje som forholdstallsvalg. Sitat slutt.

Genialt, Kåre og Lars Roar, her skal det bli demokrati. Alle skal få være representert, så sikrer man seg at de representerer ingen ting. Så kan flertallet i studenttinget sitte å vedta resolusjoner som hoffnarr Magnus kan gjøre seg lystig over, mens mindretallets representasjon i styret sørger for at studentene ikke ødelegger idyllen. Jeg har ikke sett bedre politisk teft siden jeg leste Macavelli.

Men det er for mye å håpe på at samme prinsipp vil bli gjort gjeldene i forholdet regjering/storting. Jeg kunne ikke tenke meg noe lystigere enn å se Hanna som Kåre's finansminister.

Vern av pamper

Siden regjeringas grønne alibi, SP, aldri klarer å verne noe annet enn sine egne taburetter gjetter jeg på at det er de som har fått inn et pampevern i lovforslaget. Men jeg vet ikke, den kan jo å være de etiske garantister fra Kr.f. (Nei til abort, ja til atom-bomber etc.) som har slått til utfra en tankegang som; vern om den ufødte stortingsmann. Samme kan det være, pampevernet lyder som følgende, \$10, 1.ledd:.....i en studentsamskipnad gjelder reglene i aksjeloven \$8.....med unntak av \$8-3,1.ledd tredje punktum om tilbakekallsrett. (Sitat slutt).

Med andre ord; om det nye parlamentariske prinsipp om forholdstallsvalg til utøvende organer mot formodning ikke skulle sikre ro og orden, så er et eventuelt samlet og argt studentting nektet retten til å tilbakekalle udugelige representanter.

«Se nu, nu går alt så meget bedre». Kim Il Sung, tror jeg.

Og rent glimrende er den grunnelsen som departementet gir i merknadene for å fjerne den tilbakekallsrett som finnes i aksjeloven. Fra før har vi hatt den, men som det heter i utkastet; dette kan uthule prinsippet om styrets ansvar.....(sitat slutt.)

Det har jeg jo lenge visst, men ikke ventet å se fra en Høyre regjering (med haleheng): Styrene rundt omkring i de forskjellige aksjeselskaper er helt uansvarlige. Husk på det a'Kåre og Co neste gang et industriforetak har tryllet bort noen tusen arbeidsplasser. Det trengs en omstrukturering i eiendomsforholdet, når aksjonærer velger og kaster styret som de vil, kan jo ingen holdes til ansvar.

Og ellers....

Sies der lite nytt. Regjeringa har bukta og begge ender, men ingen bestemte forpliktelser. Vi er så vakkert frie og selvstendige når det gjelder økonomisk ansvar, men får altså til og med strukturen for studentorganisering tredd nedover hue på oss.

At studentsamskipnaden skal ta seg av «faglige og økonomiske» spørsmål og (\$4,2 ledd) er jo idiotisk, men vel bare et uttrykk for denslags munnsvær politikere strør rundt seg med når kjeften går fortere enn hodet.

Men alt i alt, et solid stykke Høyre arbeid dette. Og, for atter en gang, sitere Bringsværd: La byråkratene spise sitt eget reglement, så kan man se hvordan det går med fordøyelsen.

Vi må stille offensive krav til velferdsloven

Det foreligger et utkast til ny velferdslov for studenter fra regjeringa. Den skulle vært behandlet i høst, men mye taler for at så skjer først over nyttår.

Mottagelsen fra studenthold har vært heller dårlig. Utopia har snakket med medlem i delegatgruppa til NSU her i Tromsø, Lillegull Hjelde Hansen.

UTROPIA: Harald Gjesvik

Hva ser NSU som det vesentligste med det nye lovutkastet?

— Uten tvil påbudet for elevorganisering. Der hvor elever og studenter organiserer velferden i samskipnader skal det opprettes studentting som velger representanter til styret. Hos oss har det alltid vært hovedallmøte. Det betyr jo at man lovfester en organisasjonsform som vi ikke ønsker.

Andre universiteter har ting fra før, og erfaringen de har gjort er dårlige. Selv om det bare er valg av representanter til samskipnadsstyre som må skje gjennom ting, vil det jo i praksis være umulig å fungere med to paralelle styringsstrukturer.

— Ser dere noen positive sider ved utkastet?

— Tja, muligens blir noen forretnings-tekniske sider avklart, ellers intet.

— Hva sier NSU til at man mister tilbakekallsretten av styreprerentanter?

— Selvfølgelig syns vi det er helt galt. Likeledes syns vi det er galt at 1/5 av studenttinget kan kreve forholdstallsvalg av styreprerentantene. Det tjener jo bare til å ufarliggjøre tinget helt og splitte studentene.

— Hva tenker så NSU å

gjøre?

— Vi er ikke ferdig med diskusjonen, og loven er jo heller ikke vedtatt enn så jeg får svare for min del.

— Hvis den blir gjennomført slik den er i dag kan jeg se noe annet å gjøre enn å boikotte den. Dette er dårlig til at det er noe å ikke på. Og jeg tror nok at selv om vi i Tromsø blir rammet verst siden vi mister HAM, så tror jeg ikke de er særlig begeistret andre steder heller.

— Har NSU diskutert om loven ikke burde stå fast på Statens forpliktelser vis a vis studentvelferd?

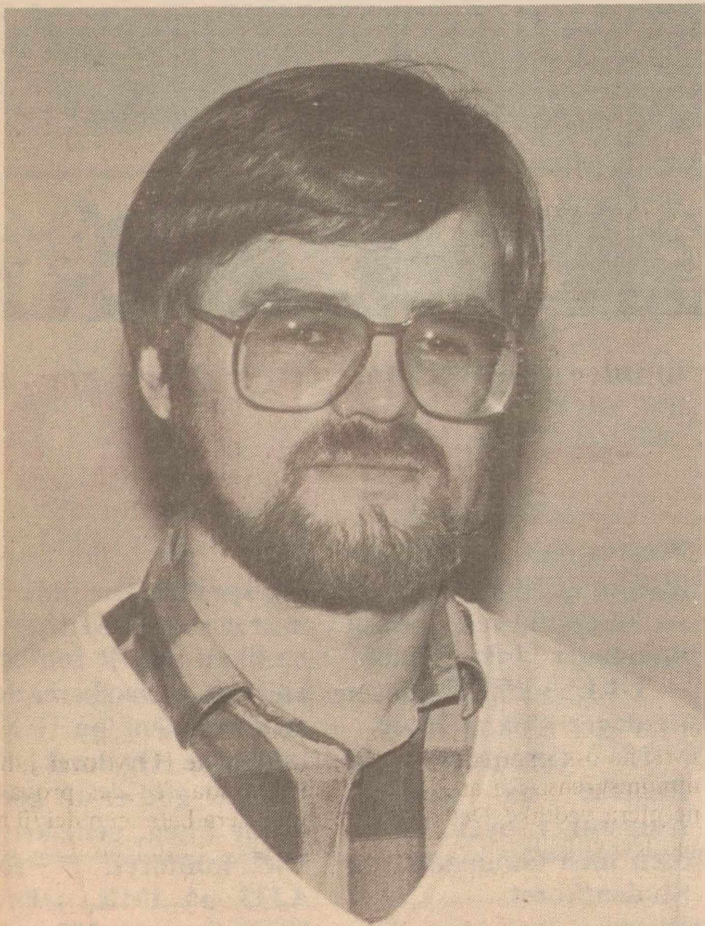
— Nei, ikke ennå, men det bør gjøres. Det er et stort minus ved utkastet at det ikke forplikter skoleeier/stat til et visst minimum av tiltak. Jeg har da og hørt snakk om at det skal tas inn, men det er ikke skjedd ennå. Og uansett står det med studentorganiseringa fast.

— Nei, det som foreligger til nå gir oss ingen grunn til optimisme. Det vi vel bør gjøre er å gå mer aggressivt ut og kreve en lov med positive paragrafer som sikrer oss en viss kvalitet på velferdstilbudet. Og som ikke blander seg i studentorganiseringa, avslutter Lillegull.

Hovedfagsutvalet:

Staten har skulda!

Grunnen til at studentane ved Universitetet bruker så lang tid på hovedfagsstudiet er at gir studentane for lite penger. Dette er hovedkonklusjonen i rapporten til eit utval med studenter og lærarar som har jobba med dette spørsmålet i nesten eit år.

Ivar Kirkfjell, et lyspunkt i hovedfagsutvalet.

Mandatet til utvalet sett ned av Universitetsstyret var å fremma forslag til tiltak for å effektivisera hovedfagsstudiet slik «at de fleste studentene kan gjennomføre studiet innenfor rammen av normert studietid».

Ein umiddelbar kommentar til rapporten må vera at utvalet undervurderer betydninga av indre forhold på Universitetet. Utvalet skriv i konklusjonen sin at «det vil være å begynne i feil ende dersom Universitetet nå tok til med omfattende og tidkrevende revisjoner av studieplaner og regelverk for hovedfagsstudiet».

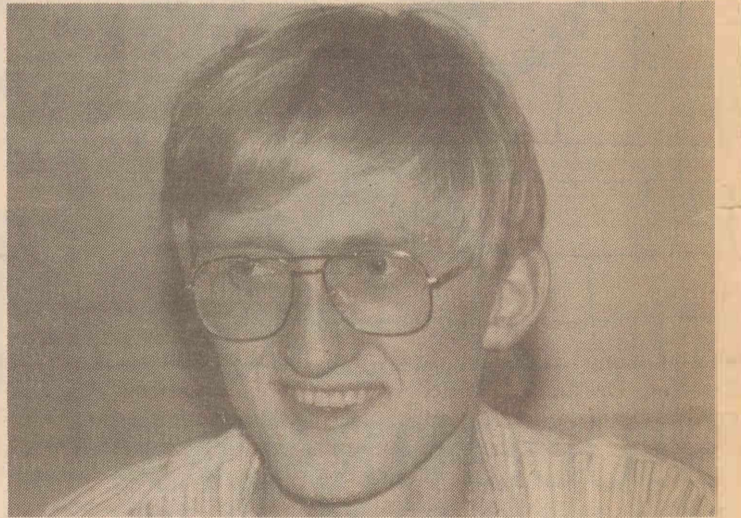
Det er berre små reglementsendingar utvalet foreslår. Det viktigaste er å sette ei nedre sperregrense for opptak på hovedfag. Dei foreslår eit snitt på lågare grad på 3.2. Dette talet tek dei imidlertid ikkje med i konklusjonen, berre inne i rapporten. Denne grensa er sett så lågt at ho vil ha minimal effekt som sperre. Ellers foreslår utvalet eit årleg seminar for dei lærarane som skal veileda hovedfagsstudentar. Vidare «blir instituttene anmodet om å vurdere tiltak som kan styrke hovedfaget faglig og pedagogisk».

Dette er uhyre lite spennande frå eit utval med ei så interessant problemstilling.

I realiteten avstår utvalet frå å gripe fatt i interne konfliktiliner på universitetet til fordel for eit samlande, ufarleg og uforpliktande angrep på forhold som ingen kan gjera noko med, nemleg regjeringa. Utvalet har unnlatt å ta opp til debatt sin eigen rolle utan i runde vendingar.

Det er ein heil masse tiltak som kunne betra progresjonen på hovedfagsstudiet som overhodet ikkje er nemnt i rapporten. Kva med å nekta lærarar permisjon dei to første åra dei veileder ein student? Det er eit stort problem for ein hovedfagsstudent å mista veiledaren sin midt i hovedfaget. Den nye veiledaren har ofte andre syn på viktige spørsmål i oppgåva. Dei to partane må i tillegg bruka mykje tid på å bygga opp eit godt personleg og fagleg tillitsforhold. For studentane ville det vore svært bra å vera sikker på å få halda på veiledaren i alle fall i den normerte studietida. Mange ville bli før ferdig.

Kva med å redusera betydninga av hovedfagsoppgåva? Det mest interessante framlegget i rapporten kjem frå studentar på ISV, ved deira medlem i utvalet, Ivar Kirkfjell. Det går ut på å innføra ein skriftleg skuleeksamen i tillegg til hoved-

Bjørn Brox, artikkelforfatteren, slik ser han altså ut.

oppgåva, slik at oppgåva berre vil telja til dømes 50% av karakteren. Komiteen ser seg ikkje kompetent til å vurdere om dette tiltaket vil auke progresjonen: «utvalget finner det vanskelig å ta stilling til om en slik organisering av studiet vil auke progresjonen». Komiteen har ikkje eingong spandert tid og plass i rapporten til ei drøfting av dette. Det virker tafatt av ein komite som består av mange røynde lærarar med professor Åse Hi-

ort Leirvik i spissen. Det er fleire andre Universitet som har redusert betydninga av den avsluttande hovedoppgåva. Det burde vera nærliggande for komiteen å skjela litt til erfaringane deira. I det burde utvalet sett mykje meir på forholda ved dei andre Universiteta for å vurdere reformer. Universitetet i Tromsø må gå i seg sjølv for å finna svaret. Det er for enkelt å skulda på staten.

HUSPRATEN

Nå sitter jeg her i redaksjonen på Utopia og skulle helst ha vært på Huset. Der borte sloss antagelig Løchen og Stalsberg om Universitetets framtid så fillene fyker. Men det er nå engang blitt slik at denne så utskjelte, bannlyste og elskede studentvisa blir til på torsdagskvelder. Og akkurat denne torsdagen skulle altså Studentersamfunnet legge sitt mest interessante møte på lange tider. Da forstår de-

re kanskje også at vi ikke kan bringe noen rapport fra møtet. Det ville være moro å se om Stalsberg klarte å gå alle rundene mot Løchen eller om han kanskje fikk inn slag på Løchens svake punkt. Knock-out på et tidlig tidspunkt ville jo vært kjedelig (det er jo populært med bokseterminologi i disse Tangstad-tider). Ellers så hadde jeg svært lyst på ei øl.....

Hummer og Campari

OM DYR (1):

Vaskedamene har problemer med alle hundene som ligger og slenger rundt på instituttene. Hvis nå dette er tilfelle har vi stor forståelse for utspillet.

Hvordan ville det være å måtte sope bikkjehår før du fant lesesalplassen? Eller å sloss med en diger schæfer om adgang til kopimaskinen?

— Eller å finne en snerrende puddel under gouda'n? Eller å vri opp moppen bare for å finne ut at det var en Old English Sheepdog med skarpe tenner?

Vis solidaritet, støvsug bikkja før du går på jobb!

OM DYR (2):

Harald U. Lied, medlem av Stortingets utenrikskomite er en sann dyrevenn, hør nå bare;

I Arbeiderblader 14/11 taler han varmt for rikstoto og Lotospill. Mye av ungdomsproblemene ville bli løst hvis flere fikk kontakt med dyr. Og det har han jo helt rett i.

Det ville bety mye for norsk ungdom om de kan sitte foran skjermen og nyte alle de praktfulle hestene som traver avsted. Norsk ungdom liker dyr, og dyrene liker dem.

— Hvilket fører oss over i neste kapittel om dyr:

OM DYR (3):

For en sann dyrevenn var

det en gripende forestilling å bivåne de såkalte ungdomsoppføyere i Oslo. De viste dyrenes betydning for oss mennesker da politiet, isteden for å bruke vold, lot noen fredelige hester gå inn iblandt de unge for å roe gemyttene. Noen er selvfølgelig litt engstelige for store dyr, derfor lot man også noen schæferhunder gå rundt for at folk kunne hilse på dem.

— Sånt er fint å oppleve.

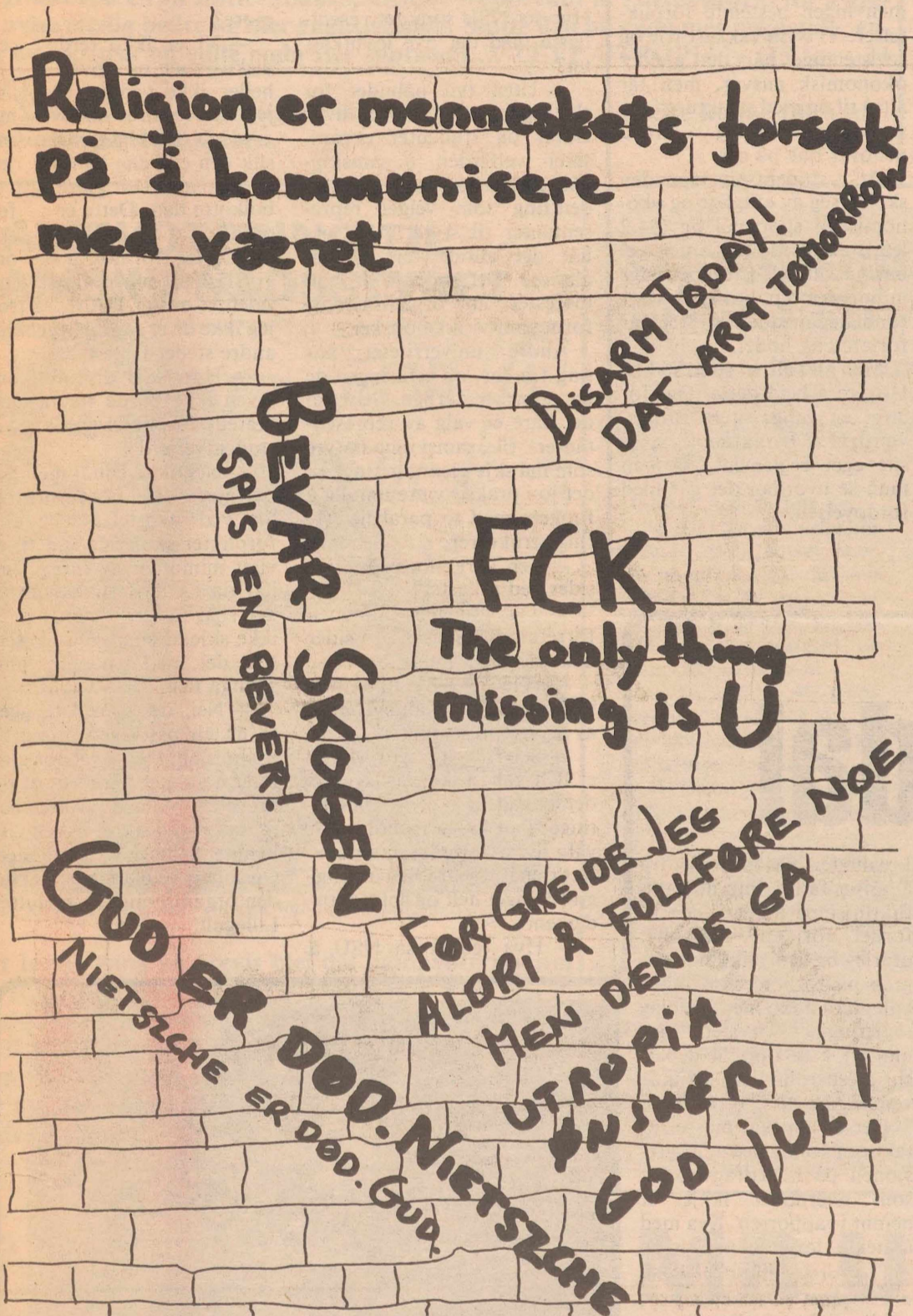
OM DYR (4):

Vi opplevde ren animalsk glede da invitasjonen til Universitetsfesten kom for noen uker siden. Gleden ble mer og mer dyrisk ettersom vi fantaserte

om hvilke nydelige retter vi skulle meske buken med, under Samskipnadens nådige øyne. Desverre var det enkelte haker ved arrangementet likevel, som bl.a. kvalifiserte det til rubriken «dyr(t)».

Vi betalte hundre kroner for å nyte Samskipnadens allestedsnærværende gryterett, lett krydret med verbale snitter fra ISL.

For de som ikke synes de fikk mat nok på festen, var det full anledning til å nyte samme gryterett i kantina påfølgende mandag, en rørende gest fra Samskipnaden til de som virkelig satte pris på maten Velbekomme!

Hoved All Møte

VALG

Valgene til vervene i Studentutvalget, Delegatgruppa, Utopia og Studentradioens redaksjonsledelse ble gjennomført ved akklamasjon. Til Samskipnadsstyrets to verv var tre personer aktuelle og det ble duket til kampvotering. Toto Hølmebakk, Freddy Wetjen og Tor Ødegård ble nødt til å gi uttrykk for hva de ville jobbe for i Samskipnadsstyret. Toto og undertegnede hadde som politisk mål å arbeide for studentflertall i styret. Freddy W. hadde ikke noe kontroversielt mål, men ønsket som alle andre å arbeide for bedret studentvelferd. Et spørsmål som ble reist er om man kan ta stilling i et valg der kandidatene ikke klart gir uttrykk for hvilke saker de vil jobbe for. Men debatten ble først konstruktiv i det det dreide seg om kandidatens adresse og om hvorvidt de er ålreite eller ei! Toto og undertegnede

ble valgt til en ny periode i Samskipnadsstyret.

STUDENTUTVALGETS MAKT

Endel studenter fra IMR hadde reist forslag om begrense Studentutvalgets antall stemmer i Studentrådet. Det ble hevdet at SU har for stor makt og at denne bør reduseres. Forslaget fikk ikke flertall på allmøtet, men må sees i sammenheng med Reglementskomiteens arbeid. Denne komiteens mandat er å utarbeide et reglement som sikrer at studentorganene fungerer bedre i forhold til hverandre.

SOSIALØKONOMISAKEN

Denne saken ble reist for å kunne belyse Studentutvalgets utspill i saken. Det ble vist til brev skrevet sammen med endel studenter på sos.øk. samt uttalelser i Studentradioen. Her ble det hevdet at lærernes krav var imøtegått som en følge av Utopia-redaktørens presi-

seringer og dokumentasjon av påstander. Lærernes aksjon var overilt og uten proporsjoner. Harald Nordberg forslag som innebar kritikk av avisens redaksjonsledelse falt mot 2 stemmer. Øyvind Tjores forslag som munnet ut i «Leve Utopia» ble heller ikke vedtatt — ikke seriøst nok hevdet noen. Saken ble uten vedtak, men stemninger på møtet må oppfattes som fortsatt tillit til avisens journalistikk og dens redaktører

POLEMIKK OG POLITIKK

Debatten på møtet var preget av høy temperatur uten at de store politiske uenighetene ble avdekket. Harde og unyanserte uttalelser pleier oftest å komme når politisk uenighet hersker. Men ikke på Hovedallmøtet. La oss håpe at etter polemikken følger politikken. Neste HAM avdekke og reises de politiske skillelinjer!

Tor Ødegård, Studentutvalget

MAFALDA

STUDENTRADIO'N

- Mandag kl. 07.30–08.30: Mårrakvitter
- Tirsdag kl. 22.00–23.00: «Kråker i lufta»
- Onsdag kl. 07.30–08.30: Mårrakvitter m/SU-kvarter
- Torsdag kl. 22.30–23.00: Alternatime
- Fredag kl. 07.30–08.30: Mårrakvitter
- Lørdag kl. 23.00–02.00: «101 NATT»
- Søndag kl. 13.00–15.00: Musikkmaksimum

UKA'85 – INFO

Antall funksjonærer har i dag kommet opp i 160, det vil si at det begynner å haste hvis DU har lyst til å være innsaid ved neste års store clou. Vi har nemlig satt grensen for antall funkis til 230. Vi trenger et titalls funksjonærer til følgende gjenger: forpleining, kro/gjeste/nach, salg/billetter, reklame og diversegjeng. Tegnere

og plakattegnere er spesielt mangelvarer.

Radio/Ukesenderfunksjonærene må møte på Studentradioen, 3. etg. i Kjørbygget den 26. november klokka 18.30. Viktig møte da opplegget for sendingen under UKA skal diskuteres. Forøvrig minner vi om følgende faste møtedager: — Ompagniet, Kantina

Prestvannet tirsdager klokka 20.00

— Studentkoret, Huset mandager klokka 20.00 — UKESTYRET, Huset tirsdager klokka 20.00 1. desember vil Blæst'n ha kjempeframstøt i byen. Sammen med Ompagniet og Studentkoret, skal Blæst'n skru opp førjuls-stemningen med julegrøt, sang & sprell.

Dette blir det siste Ukesprellet før jul. På nyåret samler vi troppe ne til en STOR funksjonærfest og markerer der med starten på UKE jobbinga. Og husk, nå UKA er god er alt godt. Frode Flæg, gen.skriva UKE-kontoret: rom A233 på IMR, telefon 87129/internt: 293.